

IN CHRISTUS VERBONDEN

Huisbezoekthema 2009 - 2010
Gemeente Pijnacker - Nootdorp

In Christus verbonden

huisbezoekthema Pijnacker-Nootdorp 2009-2010

De laatste jaren kom je “in Christus verbonden” (iCv) steeds vaker tegen als afsluitende groet in brieven of mails. Soms van mensen die je eigenlijk niet eens zo goed kent. “Verbonden zijn in Christus” – hoe ervaar je dat in de praktijk van je leven, persoonlijk en als gemeente?

Behoefte

Aan verbinding, contact, heeft iedereen behoefte. Het gezin waarin je bent geboren, je vrouw/man en kinderen, de buurt waarin je woont, je klasgenoten en je collega’s op het werk, ze betekenen allemaal iets voor wie je bent als mens.

De tijd waarin we leven heeft een dubbel gezicht als het gaat om verbinding. Aan de ene kant zijn we een ‘netwerksamenleving’ geworden die drijft op contacten. Met je mobiel ben je altijd bereikbaar, een SMS kost bijna niets, en met Twitter kun je de hele wereld op de hoogte houden van waar je fietst en hoeveel zwanen het fietspad oversteken. Aan de andere kant kan al die interactieve drukte wel eens een schreeuwende behoefte aan écht contact verhullen. Je bent ‘connected’ met iedereen, maar met wie ben je echt verbonden?

Ideaal gesproken is de christelijke gemeente een plek waar je echte verbinding kunt vinden, waar mensen echt om elkaar geven, waar je je verhaal kwijt kunt en gesteund wordt op de moeilijke momenten van je leven.

In het lichaam van Christus ben je als leden met elkaar verbonden en op elkaar aangewezen. Als kerkenraad hebben we gemerkt dat dit ideaal niet altijd klopt met de praktijk. Vaak heb je het zo druk met je eigen leven, dat tijd en aandacht voor anderen er niet meer in zit. Contact zoek je met mensen die ongeveer net zo zijn als jij (leeftijd, gezinssituatie, belangstelling, ideeën), maar voor je het weet, sluit ieder zich op in eigen club. **Door lelijke ervaringen uit het verleden kun je elkaar soms feitelijk afschrijven en nauwelijks meer met elkaar omgaan.** Wie toevallig niet zo makkelijk in de omgang is of impopulaire opvattingen heeft, kan makkelijk opschuiven naar de rand van de gemeente.

Gesprekspunten

- welke mensen zijn voor u/jou belangrijk om mee verbonden te zijn? bij wie ben je echt ‘thuis’?
- ervaar je echte verbinding, ook in de gemeente, of voel je je wel eens eenzaam? hoe komt dat?

Basis

We beginnen bij wat de kern is van gemeente-zijn: we zijn van Christus. Wat ons bij elkaar brengt is niet iets van mensen, maar van onze Heer: **Hij heeft ons gekocht met zijn bloed.**

Dat betekent verzoening met God die de diepste basis van vrede en verbondenheid legt. Het betekent ook dat *scheidsmuren tussen mensen* omvergehaald zijn. In Efeze 2:13-18 zegt Paulus dat met het oog op het onderscheid tussen Israël en de heidenvolken. Maar in bv. Galaten 3:28 zie je dat het veel breder werkt: “Er zijn geen Joden of Grieken meer, slaven of vrijen, mannen of vrouwen – **u bent allen één in Christus.**” Alle hokjes die wij zo belangrijk vinden en waarop we onze keuzes voor verbinding maken baseren, worden opengeboken. **Je wordt samen in de ene ruimte van de verzoening door Christus gezet.**

Verzoening als basis van verbinding zegt ook alles over wie God zelf is. Waarom zou God verbinding zoeken met mensen die zich tegen Hem gekeerd hebben? God heeft ons niet nodig: in de eenheid van Vader, Zoon en Heilige Geest leeft God in volmaakte liefde en geluk. **Maar Gods liefde en goedheid zijn zo groot, dat Hij ook ons daarin wil laten delen.** Zijn genade en trouw gaan zo diep, dat Hij ook voor ons gebrek aan liefde, onze afwijzing en rebellie, ons diepgeworteld kwaad niet aan de kant gaat. **De komst van Gods Zoon om onze schuld te verzoenen spreekt van Gods grote verlangen naar verbondenheid met mensen.**

Tegelijk zie je dat die verbondenheid nooit goedkoop of oppervlakkig kan zijn.

Gesprekspunten

- denk er eens persoonlijk over na dat God u/jou niet ‘nodig’ heeft, en u/jou toch wil opnemen in zijn liefde
- hoe is in uw/jouw leven te merken dat Gods verzoening door Christus scheidsmuren afbreekt? wat doe je met muren die nog blijven staan?

Uitwerking

In Christus verbonden – vanuit die basis kun je het in verschillende richtingen uitwerken. Verbondenheid is allereerst verbinding met God (**boven**). Daarin ben je meteen verbonden met elkaar, als kinderen van één Vader (**binnen**). Als je leeft van onverdiende genade, van verzoening door Christus’ bloed, zul je hartstochtelijk verlangen naar het behoud van de mensen om je heen, dan ben je verbonden aan de wereld waaraan God zijn liefde wil betonen (**buiten**). Binnen dit jaarthema concentreren we ons op de eerste twee verbindingen (boven – binnen).

Verbonden zijn met God is fundamenteel voor je bestaan als mens. God heeft jou geschapen om gelukkig te zijn in eeuwige verbondenheid met Hem.

Na de keus van de mens tégen God is dat geen gepasseerd station, maar blijft God eraan vasthouden. Door Christus komt die verbinding opnieuw tot stand. God doet van zijn kant er alles aan om contact met ons te maken. **Vanaf het begin spreekt Hij mensen aan met zijn woord van belofte en zegen, van bevel en waarschuwing.** Dat zijn geen ‘loze woorden’, in dat woord komt God zelf persoonlijk naar ons toe. Dat kun je zien als het Woord van God mens wordt (Johannes 1). In de ene persoon Jezus Christus legt God de verbinding tussen God en mens. **Hij geeft zijn Geest als “band van de vrede” (Efeze 4:3).**

Verbonden zijn met God betekent als vanzelf verbonden zijn met elkaar. Als God jou aanneemt als zijn kind zonder dat jij dat waard bent, leer je het af om selectief te zijn in wie het wel of niet ‘verdient’ om met jou verbonden te zijn. Toch spreekt die ‘link’ tussen boven en binnen, verticale en horizontale verbinding, niet voor iedereen vanzelf. Vaak benaderen we dingen en mensen heel sterk vanuit onszelf: “what’s in it for me?” Voor kortlopende, concrete projecten wil je je misschien nog wel inzetten, commitment op lange termijn legt je teveel vast. Want als iets je niet bevalt, wil je zo weer verder kunnen ‘zappen’. Zo kan geloven ook iets individueel worden, alleen voor jezelf. Aan een gemeente of kerk heb je niet zo’n behoefte.

Van Gods kant bekeken ligt dat anders. **God heeft mensen gemaakt om te leven in verbinding.** Allereerst de verbinding met God, maar meteen ook de verbinding met

je medemens. De eerste mens ontdekt dat hij pas compleet is met een vrouw aan (uit) zijn zijde (Gen. 2:18-24). De eerste twee broers, Abel en Kaïn, zijn aan elkaar verbonden, daar kan Kaïn zich niet vanaf maken (Gen. 4:9-10). **Als God zijn heil uitdeelt op aarde, gaat het om een familie, een volk, een kudde, een lichaam. Altijd hoor je bij elkaar.** Wat je van God krijgt, is om samen te vieren en te delen. Leven van de liefde van Christus die zijn leven voor ons gaf, houdt meteen een gebod in: **“Mijn gebod is dat jullie elkaar liefhebben zoals ik jullie heb liefgehad” (Joh. 15:12).** De apostel Johannes formuleert het later heel scherp: “Als iemand zegt: ‘Ik heb God lief,’ maar hij haat zijn broeder of zuster, is hij een leugenaar. Want iemand kan onmogelijk God, die hij nooit gezien heeft, liefhebben als hij de ander, die hij ziet, niet liefheeft.” Haten, dat is ook dat je aan de ander geen boodschap hebt, dat je hem of haar links laat liggen, dat je je voor iemand afsluit.

Gesprekspunten

- wat is makkelijker: God liefhebben of de medemens direct naast je liefhebben?
- herkent u/jij de houding van “what’s in it for me?”: wat kan ik er voor mezelf uithalen? kun je als christen zo leven? hoe beïnvloedt dit je houding t.o.v. God, de gemeente, je medemens?

Middelen

Goed, nu graag een beetje concreter. Hoe kun je de verbinding met God ervaren en versterken?

God komt *sprekend* naar ons toe. Dan is luisteren naar wat Hij te zeggen heeft het eerste om verbonden te zijn. Alleen zo kun je God leren kennen. **Je gaat ontdekken wat het waard is dat jij met deze God verbonden mag zijn.** God horen spreken, dat is elke keer opnieuw het evangelie van de vrijspraak horen, elke dag terugkomen bij de basis van genade waarop je mag leven. Denk speciaal maar aan de kerkdienst waar je God mag ontmoeten en verbonden bent met elkaar in het luisteren naar Hem. Daar wil je toch gewoon bij zijn?

Verbinding begint met *luisteren*, en gaat dan verder met *antwoorden*. Bidden is de meest intieme vorm waarin je het contact met God mag beoefenen en beleven. Je geeft antwoord op wat je van God gehoord hebt door Hem te loven en te danken. Je spreekt uit wat je op je hart hebt in smeekgebed en voorbede. Je vraagt om Gods nabijheid en om zijn leiding. En dat doe je in vertrouwen dat er verbinding is, dat God in de hemel hoort wat jij tegen Hem zegt.

Als je leeft in die verbinding met God, zal dat steeds breder in je leven gaan uitwerken. Dan leer je ook je ogen opendoen voor alles waarin God met je bezig is in het 'gewone' leven.

Beginnen bij die twee vormen van contact met God: bijbellezen en bidden, hebben het meteen al in zich om

verbonden te raken aan je medegelovigen. Gods woord van belofte is niet alleen voor jou, maar voor ieder die gelooft. **Je kunt met elkaar delen wat die belofte voor jou betekent, hoe je daarop reageert, wat je er mooi of soms moeilijk aan vindt.** Christenen hebben meer gemeenschappelijk dan alleen het weer, 'hoe was je vakantie?' en de koersen van de aandelen. Samen luisteren naar God, samen bijbelstudie doen, samen in persoonlijk gesprek daarover doorpraten, dat geeft al heel veel verbinding.

En samen bidden brengt je nog een stap dichterbij elkaar. Voorbede doen voor een ander leert je om verder te kijken dan je eigen leven. Omgekeerd weet die ander zich gezien en gekend en ervaart hij of zij de steun die van het gebed uitgaat. **Letterlijk samen bidden betekent elkaar in je hart laten kijken, samen je verlangen uitspreken, en daarin heel direct ervaren dat je verbonden bent in Christus.**

Als je leert om op geestelijk niveau met elkaar verbonden te zijn, kan dat uitgroeien in allerlei concrete en meer 'menselijke' vormen van contact. Dat je op het kerkplein even vraagt hoe het gaat, juist bij mensen die je niet elke week spreekt. Dat je gesprekken durft aangaan over moeilijke onderwerpen op basis van het geloof dat je gemeenschappelijk hebt. Dat je met elkaar meeleeft bij ziekte en tegenslag.

Gesprekspunten

- kun je in de kerkdienst (maar ook bv. in je persoonlijke bijbelstudie) de verbinding met God ervaren? waar zit dat in? hoe kun je dat nog sterker vormgeven?
- verbonden zijn met Christus – is daar iets van te merken in je “gewone” leven, bv. op je werk? krijgen mensen in je omgeving daar iets van mee?

Belemmeringen

We vinden het soms moeilijk om verbondenheid te ervaren. Er zijn reële belemmeringen. We kunnen het zo druk hebben, dat er eenvoudig geen tijd en ruimte overblijft voor diepgaande contacten. Voor een deel is dat een (maatschappelijk) gegeven. **Maar bij al die drukte komt ook de vraag naar voren: wat is nu echt van waarde?** Is het nu echt nodig om met Jan en alleman online te zijn, of kun je beter kiezen voor een paar goede vriendschappen ‘in real life’? Moet je altijd bezig zijn met activiteiten waar je zelf mee vooruit komt (“**what’s in it for me?**”), **of heb je iets te brengen voor anderen?**

Als mensen van vandaag, ook kerkmensen, het lastig vinden om langlopende bindingen en verplichtingen aan te gaan, kun je proberen creatief te zijn en activiteiten vorm te geven in korter lopende projecten (bijbelstudie per halfjaar? toerusting in korte cursussen?). Maar het kan ook

geen kwaad jezelf de vraag te stellen: wat doe ik met een deugd als ‘trouw’? **Neem ik mijn verantwoordelijkheid voor duurzame verbanden, ook als ik daarvoor dingen moet doen die ik niet zo leuk vindt?**

Een meer pijnlijke belemmering voor het ervaren van verbondenheid zijn negatieve ervaringen die je met anderen hebt, dingen die jou zijn aangedaan en waar je nog altijd niet mee om kunt gaan. Juist daarvoor mag je beginnen bij de basis: Gods genade en verzoening door Christus. **In het evangelie blijft verzoening niet beperkt tot de verticale relatie (verzoening met God).** Verzoening werkt door op het horizontale vlak, naar binnen (verzoening met jezelf, vrede vinden in God zodat je innerlijke conflicten verdwijnen) en naar buiten (verzoening met je medemens, leren vergeven). Vanzelf gaat dat niet. Maar Jezus heeft het wel direct aan elkaar gekoppeld: als je zelf leeft van vergeving, zul je die vergeving ook aan anderen willen schenken (Matth. 18:21-35). Wij zijn er als mensen goed in om elkaar te blijven vastpinnen op wat je ooit gedaan hebt. **Maar vergeving betekent dat God je elke keer een nieuwe kans geeft.** Als christelijke gemeente mag je die stijl van God leren navolgen.

Gesprekspunten

- “Ga heen, verzoen u met uw naaste” (Matth. 5:24) – waarom is dat zo moeilijk? wat helpt je om dat toch te doen? heb je dit in concrete situaties ervaren?
- hoe kun je bij jezelf en anderen werken aan openheid en vertrouwen waarin je ook moeilijke punten kunt aanpakken? mag je in de gemeente “deuren” voor elkaar gesloten houden?

Terug

Daarmee zijn we terug bij het begin: God die de verbinding met ons herstelt door Christus. “In Christus verbonden” – vaak is het een hele opgave om dat onderling waar te maken. Wij kunnen als mensen op een gegeven moment “klaar” zijn met elkaar. Prijs God dat Hij nooit “klaar” is met ons. Vind bij die bron de kracht, het geduld, de inspiratie om vol te houden met zoeken naar verbinding. Bid om de Geest, die de band van vrede legt om ons leven dat zo vol spanning en scheuren en breuken kan zijn. In Christus verbonden!

Bijbelgedeeltes om te lezen:

Genesis 2:18-24	niet alleen
Genesis 4:1-16	broers
Psalm 42-43, 63	hunkeren naar God
Mattheüs 5:21-26	verzoen je!
Johannes 15:1-17	blijf in Christus - heb elkaar lief
Efeze 2:11-22	scheidsmuren afgebroken
Efeze 4:1-6	vrede door de Geest
Filippenzen 4:1-9	God van vrede
Kolossenzen 3:1-15	je hart bij Christus
1 Johannes 1:1-2:2	bloedband